

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrūpi: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 40 (1144)

Otrdien, 1958. g. 1. aprīlī

9. gads

Uzlabot kultūrmasu darbu — arodorganizāciju uzdevums

Arodbiedrības ir visplašākās masu organizācijas, tāpēc tām vienmēr ir bijusi liela nozīme saimnieciskajā un kultūras celtniecībā. Masu audzināšanai un kultūras darbam arodbiedrību rīcībā ir tādi līdzekļi kā plašs kultūrizglītības iestāžu tīkls, pašdarbības kolektīvu pulciņi, uzskatāmā agitācija utt.

Šogad mūsu rajona uzņēmumos, iestādēs un ciematos ievērojami palielināties klubu, bibliotēku un sarkano stūrīšu skaits.

Par ievērojamu kultūras dzīves centru izveidojies komunālo uzņēmumu kombināta klubs, kur bieži notiek šā kolektīva pašdarbnieku koncerti. Jāsaka, ka tas ir viens no labākajiem uzņēmumu mākslinieciskās pašdarbības kolektīviem.

Raženam kultūras darbam savu sarkano stūrīti prot izmantot spirta rūpnīcas kolektīvi. Uz tā nelielās skatuviņas bieži noris dažādi mākslinieciskās pašdarbības priekšnesumi. Jau divus gadus rūpnīcā darbojas koris, kas ieguvis labu slavu ne vien mūsu, bet arī kaimiņu rajonos.

Taču arodbiedrību loma arī šajos rajona kultūras centros ir pavisam neliela. Tiesa gan, piemēram, komunālo uzņēmumu kombināta visi vietējās komitejas locekļi ar priekšsēdētāju b. Stepanovu priekšgalā aktīvi piedalās mākslinieciskajā pašdarbībā. Tas ir apsveicami, taču tādai organizācijai kā arodbiedrībai un tās vietējai komitejai jābūt visu pasākumu iniciātores, organizētājas un vadītājas.

Arī spirta rūpnīcas kultūrmasu darbā nav jūtama arodbiedrības vadošā un organizējošā loma. Visus jaunājumus, saistītus ar kultūras celtniecību, šeit veic administrācija un galvenokārt rūpnīcas aktīvi.

Preiļu rajonā virsmēslo kultivētās ganības

Lauksaimniecības arteli „Komjaunietis” kultivētajām ganībām iedalīti 129 hektāri āboliņa lauku. Lai uzlabotu zemeni un iegūtu vairāk ganību zāles, visās brigādēs uzsākta ganību virsmēslošana. Uz katra hektāra tiek dotas 8 tonnas kūdras — kūtsmēslu vai kūdras—vircas maisījuma. Šādu mēslojumu saņēmuši jau 30 hektāri, bet līdz pavasa-

Viens no iespaidīgākajiem līdzekļiem darbaļaužu komunistiskajā audzināšanā ir mākslinieciskā pašdarbība. Taču ne visas rajona arodbiedrības organizācijas pievērš vajadzīgo uzmanību mākslinieciskās pašdarbības attīstīšanai. Gadās pat tā, ka klubs vai sarkanais stūrītis atrodas zem atslēgas, kā tas ir kūdras fabrikā „Līvāni”. Ja gadu atpakaļ uz plašās kluba skatuves uztājas pašdarbnieki ar labi sagatavotiem programmas numuriem, tad pašlaik, izņemot kino, darbaļaudis tajā neko citu neredz. Šeit ir apstācis kultūras darbs.

Ne mazums labu dziedātāju, dejotāju un muzikantu ir rajona rūpkombinātā, taču arodbiedrības organizācija necenšas atjaunot kādreizējo rūpkombināta pašdarbnieku labo slavu.

PSKP CK decembra plēnuma lēmumā redzama vieta ierādīta darbaļaužu kultūras un sadzīves jautājumiem. Bet arodbiedrības aicinātas pacelt kultūrmasu darbu līmeni, tāpēc ir jāuzlabo klubs, bibliotēka, sarkano stūrīšu darbs, plaši tos izmantot pirmrindas pieredzes popularizēšanai, mākslinieciskās pašdarbības izvešanai ikvienā kolektīva vidū ne vien savā klubā vai sarkanajā stūrītī, bet arī palīdzēt rajona kultūras namam, sūtot tur savus labākos pašdarbniekus.

Arodbiedrības vietējām komitejām strauji jāuzlabo darbs, jāpaplašina sava loma kultūras celtniecībā, viņām jāparūpējas, lai uzņēmuma vai iestādes klubā vai sarkanajā stūrītī darbaļaudis regulāri varētu noklausīties lekcijas, referātus, noskatīties pašdarbības priekšnesumus.

Visi šie pasākumi sekmēs visu to uzdevumu ātrāku atvēršanu, kurus nospraudusi partija un valdība.

rim paredzēts nomēsnot vēl vismaz 20 ha.

Jau iepriekšējos gados 22 ha platībā bija ierīkoti aploki. Šogad aploku ganības paredzēts palielināt līdz 100 ha, jo tās sevi attaisnojušas. Sagādāti mieti, nopirkta stieple un elektriskie gani. Ja vien patērētāju biedrība sagādās izolatorus, arī šis jautājums tiks atrisināts.

Staļina kolhoza ļaudis citīgi gatavojas pavasarim

Lai iegūtu augstas lauksaimniecības kultūru ražas, nepieciešams jau laikus sagatavoties pavasara sējai. Labi šos uzdevumus sapratuši Staļina kolhoza kolhoznieki.

Pašlaik lauksaimniecības inventāra remonts notiek visās trijās kompleksajās brigādēs un tuvākajās dienās tās būs pilnīgā darba kārtībā. Līdzās inventāra remontam sekmīgi norit arī sēklas materiāla sagatavošana. Pilnīgi atbērti sēklai kartupeļi un arteļa II kompleksajā brigādē uzsākta to pārslasīšana. Pilnīgi atbērtas vasarāju kultūru sēklas un linsēklas. Pārbaudīta arī sēklu dīgspēja.

Linu, cukurbiešu un kartupeļu posmiņi kopā ar komplekso brigāžu brigadieriem izraudzījuši un sadalījuši laukus katrai kultūrai. Uz šiem laukiem tiek izvesti organiskie mēsli. Ap 400 tonnas organisko mēslu izveidos I un II kompleksās brigādes (brigadieris b. Lietavnieks un Jaudzems), III kompleksā brigādē uz lauku izvests 80 tonnu kūdras. Otrā kompleksā brigādē jau veikusi skābo augšņu kaļķošanu apmēram 5 ha platībā. Augšnes kaļķošanu šīs dienās uzsāks arī I kompleksā brigādē.

Mūsu kolhoza ļaudis apņēmies labi un savlaicīgi veikt sēju un citus pavasara lauku darbus, lai 1958. gadā iegūtu daudz augstākas visu lauksaimniecības kultūru ražas kā pērn.

J. Cimare

Kolhozā „Ziedošā vārpa” drīz iedegsies elektriskā gaisma

Pašlaik, kad laukus vēl klāj bieža sniega kārtā un pavasara darbus vēl nevar uzsākt, kolhoza „Ziedošā vārpa” ļaudis dienu no dienas, no agra rīta līdz vēlam vakaram strādā pie elektrolīnijas ierīkošanas kolhoza brigādēs.

Vēl pēc dažām dienām izraktajās bedrēs slīdēs balti nomizoti stabi.

Pirmajā un otrajā brigādē stabi jau ierakti un drātis sastieptas. Nebūs ilgi jāgaida, kad kolhoznieku sētās iedegsies elektriskā gaisma.

Tagad arī mēs dosim atpūtu petrolejas lampām, — priecājas kolhoznieki. Un tas ir liels solis pretī mūsu nākotnei.

L. Utnāne

Savlaicīga kukurūzas sēklas iegāde un sagatavošana — augstas ražas pamats

Ar katru gadu no kukurūzas sējumiem mūsu rajona kolhozi iegūst arvien augstākas zaļās masas ražas. Visos kolhozos ļaudis ir pārliecinājušies, ka kukurūzas skābarība ir daudz vērtīgāka par to skābarību, kuru gatavo no citām kultūrām. Tāpēc tagad jau jāveic visi priekšdarbi, lai kukurūzas sējai stingri ievērotu visas agrotehniskās prasības, tikai tad katrs šīs vērtīgās kultūras hektārs dos labu zaļās masas ražu.

Taču nevar teikt, ka kukurūzas sējai rūpīgi gatavojas visu rajona kolhozu priekšsēdētāji. Līvānu zagotzerno punkts jau janvāra sākumā saņēma labas kukurūzas šķirnes sēklu mūsu un kaimiņu rajonu kolhoziem. Neraugoties uz vairākkārtējiem atgādinājumiem, vairāki rajona kolhozi vilcinās ar viņiem iedalītās kukurūzas sēklas izņemšanu. Tas jāsaņem par kolhozu „Padomju Latvija”, kurš no iedalītajiem 40 centneriem nav izņēmis nevienu kilogramu sēklas, Čapajeva kolhozu no 45 cent-

neru, Kapiņa kolhozu, „Latgales zieds”, „Draudzīgais maijs”, „Darba tauta” un citiem.

Līdzšinējo gadu prakse ir pierādījusi, ka vilcināšanās ar sēklas materiāla iegādi vairākiem kolhoziem, sevišķi attālākajiem, rada sarežģītumus savlaicīgā sējas izvešanā. Drīz vien pavasara šķidona dēļ attālākajiem kolhoziem būs ļoti apgrūtināta nokļūšana līdz rajona centram. Bet tajā pat laikā tuvākie mūsu un kaimiņu rajonu kolhozi, paplašinot plānoto sējplatību, kukurūzas sēklu izņems. Rezultātā tiem kolhoziem, kas kavējas ar sēklas izņemšanu, būs tā jāmeklē citās mūsu un kaimiņu republiku pilsētās. Tas šiem kolhoziem sagādās liekus izdevumus un ieilgzinās sēklas sagatavošanu sējai, kā arī pašu sēju. Tāpēc, domājot par kukurūzas ražu, nedrīkst vilcināties ar sēklas iegādi.

J. Kāršenieks, Līvānu „Zagotzerno” punkta vadītājs

Ko mums devušas kultivētās ganības

PAGĀJUSĀJĀ gadā kultivētās ganības mūsu kolhozā aizņēma 160 hektārus, tai skaitā 130 hektāri ir sadalīti aplokos. No agra pavasara līdz vēlam rudenim uzlabotajās ganībās atradās gandrīz viss sabiedriskais ganāmpulks.

Pieredze rāda, ka ganības jāierīko uz trešā vai ceturtā gada zāļu sējumiem, jo tur jau pirmajā gadā izveidojas labāks zāles sastāvs nekā uz pirmā vai otrā gada āboliņa laukiem. Ganības mēs rūpīgi kopjam. Visā platībā devām mēslojumu — 1 centneru hlorkālija, 1,5 centnerus fosfomēslu un 1 centneru slāpekļa mēslu uz hektāra. Dažos tīrumos iestrādājam 6—8 tonnas vircas. Novērojumi liecina, ka ganības jāmēslo ik gadus, jo tad zemenis krasi uzlabojas un kļūst biežāks.

Ganības sadalījām vairākos nodalījumos, kuros katrā bija 8 aploki. Aplokos bija iekārtoti „elektriskie gani”. Aplokus mainījām pēc 3—4 dienām. Govis, kas ganās kultivētās ganībās, dod dienā 2—3 litrus piena vairāk nekā ganoties parastās ganībās. Piemēram, pirmrindas slaucēja Vera Andersone dienā izslauc no katras savas grupas govs 20 un vairāk litru piena. Uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes mēs pērn ieguvām 242 centnerus piena — par 46 centneriem vairāk nekā 1956. gadā. Turklāt kultivētās ganības deva mums vislētāko lopbarību, tāpēc varējām ievērojami samazināt darba patēriņu viena centnera piena ražošanai. Zīmīgi, ka viena kilograma piena pašizmaksa, ganot lopus kultivētās ganībās, bija tikai 10 kapeikas.

Mūsu lopkopes apņēmās šogad iegūt no katras govs caurmērā 2.500 kilogramus piena. Kultivētās ganības mēs šogad paplašināsim un uzlabosim zemeni. Esam nodomājuši iekārtot šādas ganības vēl 40 hektāru platībā. Nostiprinot lopbarības bāzi, varēsīm vēl vairāk celt ganāmpulka produktivitāti un samazināt ražojamās produkcijas pašizmaksu.

J. Brunzats, Līvānu „Zagotzerno” punkta priekšsēdētājs

Skolu dzīve

Lielāku vērību skolēnu patstāvīgajam darbam

Drīz beigsies skolu pavasara brīvdienas un sāksies pēdējais mācību ceturksnis — pats grūtākais un atbildīgākais posms skolu darbā. Pēdējā mācību ceturksnī ne tikai jāapgūst vēl atlikusi neizņemtā viela, bet jāatkārto arī iepriekšējos ceturkšņos izņemtais materiāls, lai uz nākošo klasi varētu pāriet skolēni ar stabilām zināšanām.

Lai gan vēl nepilnīgi apkopotī mācību darba rezultāti, tomēr jau šodien varam teikt, ka skolēnu sekmība vēl maz uzlabojusies. Tāpat kā iepriekšējā mācību gadā arī 1957./58. mācību 1. pusgada skolu atskaites rādīja, ka katrs 8. skolēns ir nesekmīgs. Sevišķi liela nesekmība vēl arvien ir 5. klasēs, kur katrs 4. skolēns ir nesekmīgs.

Interesantus faktus gūstam, ja salīdzinām sekmību 4. un 5. klasēs kādā mūsu rajona skolā. Šajā skolā 1956./57. mācību gada beigās 4. klasi sekmīgi beidza 42 skolēni; visi jau minētie 42 skolēni turpināja mācīties tās pašas skolas 5. klasē un, nobeidzot 1. pusgadu, jau vairāk kā 10 no tiem bija nesekmīgi.

Kā to izskaidrot? Kur meklējami nesekmības cēloņi? Cēloņi šeit var būt dažādi, bet es īsumā pieskaršos tikai dažiem no tiem.

Pārbaudot rajona skolas, esmu nācis pie slēdziena, ka viens no nesekmības cēloņiem ir tas, ka 5. klases skolēni nav iepriekš pieradināti patstāvīgi strādāt, bet tā kā 5. klases programmas prasība no skolēniem daudz patstāvības, kuru tie nav apguvuši jaunākajās klasēs, tie nespēj visu veikt un kļūst nesekmīgi.

Interesanti atzīmēt vēl to, ka bieži vien skolēni, kas 1.—4. klasēs mācījušies vienai divkomplekta skolās (Pelēkāres, Madaliņas, Birzāku pamatskolās), 5. klasēs ir

vieni no labākajiem skolēniem; apvienotajās klasēs jau pats mācību process spiedis skolotāju pieradināt skolēnus strādāt patstāvīgi. Turpretī skolās, kur audzinātājs strādājis ar vienu klasi, lielāko daļu darba padarījis pats, skolēni atraduši no patstāvības (Līvānu 2. vidusskolas 5. klasēs no 9 nesekmīgajiem skolēniem 3. ceturksnī 6 nesekmīgie ir pašu skolas pagājušā gada 4. klases sekmīgie skolēni). Bet kā iemācīties patstāvīgi strādāt Līvānu 2. vidusskolas 10. klasē, kur skolotāja visā ceturksnī (40 stundās) 19 stundās neizsauc nevienu skolēnu, lai novērtētu ar atzīmi viņa patstāvīgo darbu. Skolotāja pati strādā ārkārtīgi daudz un ik stundas runā 40 un vairāk minūtes, bet skolēni tikai klausās un klausās — Krupskajas vārdiem runājot, „norij to, ko skolotāja jau sagremojusi un ielikusi tiem mutē”.

Patstāvīgi strādāt, domāt un spriest mēs skolēnus mācām vēl pārāk maz arī citās skolās. Skolēni lielākoties tikai klausās, bet paši darbojas pārāk maz, bez skolotāja palīdzības tie baidās spert pat vismazāko soli. Nekaļ nedrīkstam aizmirst, ka ar dzirdēšanu jeb redzēšanu vien nepietiek — jādarbojas pašam līdzī, jāveic praktiski tas, kas teorētiski apgūts. Tikai aktīvi saistot teoriju ar praksi, aktīvi iesaistot darbā skolēnus pašus, varēsim veikt lielos uzdevumus, ko ik dienas izvirza mums pati dzīve.

Uzsākot pēdējo mācību ceturksni, jāpieliek visi spēki, lai aktīvāk izraisītu skolēnos patstāvīgo darbu stundās, lai labi tos sagatavotu eksāmeņiem un praktiskajai dzīvei pēc skolas beigšanas.

Z. Rumba,
TIN skolu inspektors

A. M. Gorkiju atceroties

Šā gada 28. martā apritēja 90 gadu kopš dzimis M. Gorkijs — dižais proletariāta rakstnieks, izcilais literatūras kritiķis, padomju literatūras kadru organizētājs. Droši saucot tautas masas revolucionārajā cīņā, lielais vārda meistars visu savu dzīvi dziedāja himnas darbam, šim lielajam spēkam, kas spēj pārveidot pasauli.

Lielais padomju literatūras pamatlicējs tuvs ir bijis arī latviešu tautai. Jau ar 1899. gadu „Dienas Lapas” slejās atklājās M. Gorkija varoņu atspulga liellelī sabiedriskie un revolucionārie motīvi. Sociālistiskā realisma metodes pamatlicēja spēcīgais talants ietekmēja latviešu demokrātisko literatūru, iedzīvināja arī latviešu strādnieku šķiras atbrīvošanās kustību.

Godinot visā pasaulē slavenā M. Gorkija piemiņu, šā gada 30. martā Līvānu kultūras nama telpās bija veltīts vakars. Līvānu II vidusskolas skolotāja Gapanoviča izjusti runāja par rakstnieka dzīvi un darbu. Izteiksmīgi nodeklamēja Pāvela runu (no romāna „Māte”) 10. klases skolniece Grugule.

Rakstnieka veltījumu Cilvēkam un brīvībai Vanaga drosmīgo aicinājumu klausījāmies Iesalnieces un Norkārkles, Līvānu I vidusskolas 11. klases skolnieču izpildījumā.

Programu papildināja lugas „Sikpilsopi” uzvedums tās pašas skolas 10. klases skolēnu tēlojumā. Iepriecināja arī Pinkules (10. klase) labi sagatavots „Nodevēja mātes” sniegums.

Literārā vakara noslēgumu kuplināja atjautības spēle par M. Gorkija dzīves datiem, domu biedriem un daiļrades teksta minējumiem, ko bija sagatavojušas Līvānu pilsētas bibliotēkas darbinieces.

O. Timma

STARPTAUTISKAIS APSKATS

«Tāds ir amerikāniskais dzīves veids»

Buržuāziskie propagandisti visās toņkārtās apdzied tā saukto „amerikānisko dzīves veidu” un cenšas attēlot Amerikas Savienotās Valstis par it kā „uzplaukstošu zemi”. Bet to, ko šis „dzīves veids” nes miljoniem darbaļaužu, viņi noklusē. Tomēr fakti ir spītīga lieta un tos grūti noklusēt.

Amerikāņu arodbiedrības nesien sasauca ārkārtēju konferenci, kurā apsprieda valsts ekonomisko stāvokli. Visi runātāji vienprātīgi apliecināja, ka Amerikas ekonomika tuvojas nopietnai krīzei. Viens no amerikāņu arodbiedrību vadītājiem Minijs atzina, ka Amerikas Savienotajās Valstīs pašreiz netiek izmantota vairāk nekā ceturtdaļa no visas ASV kopējās ražošanas jaudas. Bet dažās rūpniecības nozarēs, piemēram, tērauda kausēšanā, ražošanas jaudas izmanto tikai par 50 procentiem.

Ražošanas samazināšana aizvien vairāk palielina bezdarbnieku armiju. Pašreiz

Amerikas Savienotajās Valstīs ir 5.250 tūkstošu pilnīgu bezdarbnieku un vairāk nekā 3 miljoni daļēju bezdarbnieku. Ja šiem skaitļiem vēl pievieno strādnieku ģimenes, tad iznāk, ka bezdarbs Amerikas Savienotajās Valstīs jau skāris sesto daļu no višiem iedzīvotājiem.

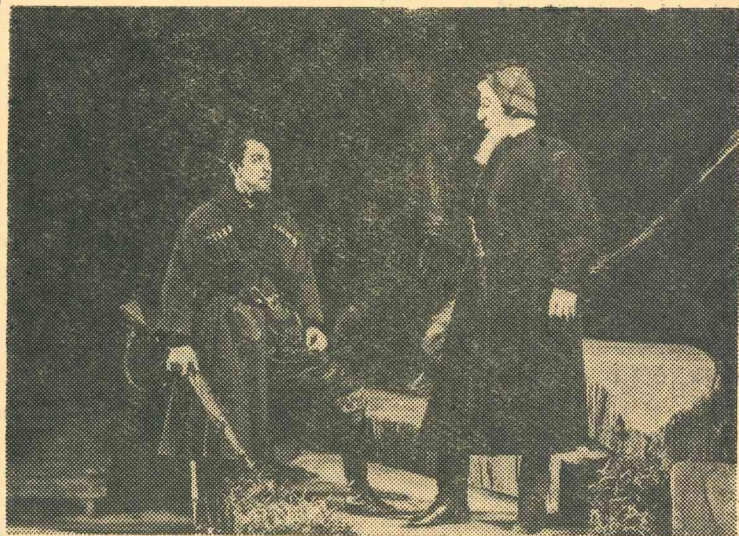
Arodbiedrību konferencē tika minēti arī citi fakti par tā saukto „amerikānisko uzplaukumu”. 13 miljoni ģimeņu dzīvo pilnīgi nepiemērotos dzīvokļos. Skolu ēku trūkuma dēļ vairāk nekā 2,5 miljoni amerikāņu bērnu nevar mācīties normālos apstākļos.

Tai pašā laikā militārie izdevumi aprij gandrīz trīs ceturtdaļas no ASV budžeta. Drudžainā bruņošanās taču dod monopolistiem pasakainu peļņu. Salīdzinot ar 1939. gadu, amerikāņu monopoli 1957. gadā noguldījuši savos seifos gandrīz septiņas reizes lielāku peļņu.

Tāds patiesībā ir „amerikāniskais uzplaukums”.

V. Harkovs

Gruzīnu mākslas un literatūras dekāde

Attēlā: L. Kiačeli lugas „Tariels Golua” izrāde.

Rajona kultūras namam jāklūst par kultūras centru

Kultūras nama darbs ar 1957. gadu un sevišķi tā otro pusgadu manāmi uzlabojies. Tagad pie kultūras nama darbojas 9 pašdarbības pulciņi ar 173 dalībniekiem.

Dramatiskais kolektīvs Laumas Balodes vadībā iestudējis tādas vairākcēlienu lugas kā Mazina „Viņa kļūda”, Borotošvili „Spārīte”, Finna „Annas kļūda”, Katajeva „Atpūtas diena”.

Deju kolektīvs Laumas Balodes vadībā iestudējis 18 dejas, no tām 11 latviešu un 7 brālīgo republiku tautu dejas. Estrādes orķestris Pētera Bucenieka vadībā aizvadītajā gadā iestudējis 7 koncertgabalus un 14 solo dziesmu pavadījumus, pie kam ik mēnešus palielināties deju repertuāra krājums.

Boļeslava Daukstes vadībā kultūras nama jauktais koris, kas sāka darboties tikai otrā pusgadā, iestudējis 25 dziesmas, tai skaitā latviešu tau-

tas un padomju komponistu dziesmas.

Kultūras nama pašdarbnieku — entuziastu pašu noorganizētais vīru dubultkvartets savā pavisam īsajā pastāvēšanas laikā b. Daukstes vadībā savā repertuārā jau skaita 6 dziesmas. Darbojas rokdarbu pulciņš Ainas Lapšinas vadībā.

Kultūras nama kolektīvi paši saviem spēkiem 1957. gadā snieguši 42 koncertus un izrādes, rīkojuši tematiskus vakarus un jautājumu un atbilžu vakarus.

Viens no svarīgākajiem uzdevumiem, kuru nevar atdalīt no pārējā darba kultūras namā, ir metodiska palīdzība masu politiskā darbā, mākslinieciskās pašdarbības un kulturālās atpūtas organizēšanā ciemu tautas namos, kolhozu klubos un sarkanajos stūrīšos, ar vārdu sakot, rajona kultūras namam jābūt metodiskam centram. Lai gan kultūras namā ir iekārtots neliels me-

todiskais kabinets un regulāri ik mēnesi notiek klubu vadītāju 2 dienu semināri, taču šī palīdzība lauku klubu vadītājiem ir pavisam neliela. Tāpēc arī atskaites koncerta vakarā pelnītu kritiku kultūras namam izteica kolhozā „Zelta vārpa” bibliotēkas vadītāja b. Šķeltiņa par to, ka lauki nesaņem no kultūras nama gandrīz nekādu palīdzību. Kultūras nama kolektīvam jāatceras, ka lauku klubī gaida praktisku palīdzību.

Kultūras nama darbinieki 1957. gadā izbraukuši uz vietām vairāk nekā 20 reizes. Taču tā vēl ir par maz. Lauku un pilsētas pašdarbības kolektīvi gaida lielāku metodisko un praktisko palīdzību. Kultūras namam vāji palīdz arī kultūras nodaļa (vadītājs b. Spūlis). Sekmīgu darbu traucē arī telpu trūkums, mēģinājumiem jānotiek šaurās, nemāģīgās telpās. Kinoteātris, atrazdamies vienās telpās ar kultūras namu, norauj daudzus kultūras nama pasākumus.

Viss kultūrmāsu darbs jā-

vērš uz partijas un valdības izvirzīto uzdevumu izpildi un darbaļaužu komunistisko audzināšanu. Šim nolūkam sevišķa vērība jāpievērš mākslinieciskās pašdarbības repertuāra saturam. Jāseko tam, lai uzdevumi, koncerti būtu mērķtiecīgi, vērsti uz darbaļaužu patriotisma, tautu draudzības, darba mīlestības audzināšanu. Lietderīgi vairāk rīkot tematisko vakarus, tikšanos ar pirmrindniekiem. Jāuzlabo lektorija darbs pie kultūras nama.

Kultūras namā noteikti jāatjauno fizikultūras darbs, organizējot dažādus konkursus, turnīrus utt. Lielāka vērība jāpievērš uzskates agitācijai, lai tā būtu saturīga, mērķtiecīga, atbilstu tiem uzdevumiem, kurus risina mūsu tauta.

Šos un daudzus citus labus pasākumus mūsu kultūras nams un kultūras nodaļa kopā ar kultūras nama padomi, uzņēmumu, iestāžu un kolhozu partijas, komjaunatnes un arodbiedrību palīdzību veiks godam.

M. Ivanova,
partijas komitejas instruktore

MUMS RAKSTA

Vēlreiz par sliktu pasta darbu

Mūsu kolhozā ir liels abonētu skaits uz dažādiem laikrakstiem un žurnāliem. Ar interesi kolhoznieki sagaida katru jauniznākušo numuru. Bet ko lai mēs, pastnieki, atbildam kolhozniekiem tajos gadījumos, kad mūsu sakaru aģentūra no Līvāniem nesaņem vajadzīgo skaitu laikrakstu un žurnālu? Tādu gadījumu ir ļoti daudz. Tā, piemēram, 26. martā laikrakstu „Padomju Jaunatne” nemaz nesaņēmam. Bieži trūkst vajadzīgo eksemplāru laikraksta „Uzvaras Ceļš”. Mēs, pastnieki, tāpat kā no mums pieprasa abonenti, prasām, lai cilvēki, kas strādā Līvānos laikrakstu šķīrotavā, savu darbu veiktu apzinīgi un tā būtu pēdējā reize, kad nevaram savu abonēto laikraksta numuru saņemt savlaicīgi.

A. Moča,
kolhoza „Brīvais zemnieks”
pastniece

Redaktore H. JEROFEJEVA